Европейски парламент
2024 – 2029

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P10_TA(2026)0203

Борба срещу транснационалните репресии – към стратегия на ЕС за защита на суверенитета и демократичните ценности на Европа

Резолюция на Европейския парламент от 16 юни 2026 г. относно борбата срещу транснационалните репресии – към стратегия на ЕС за защита на суверенитета и демократичните ценности на Европа (2025/2179(INI))

Европейският парламент,

– като взе предвид член 2 от Договора за Европейския съюз, в който са залегнали основополагащите ценности на ЕС, като човешкото достойнство, свободата, демокрацията, равенството, върховенството на закона и зачитането на правата на човека,

– като взе предвид Договора за Европейския съюз, по-специално членове 3 и 21 от него,

– като взе предвид увеличаващите се актове на транснационални репресии и отговорността на държавите членки да защитават всички лица, пребиваващи на тяхна територия,

– като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека,

– като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,

– като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 83 и 215 от него,

– като взе предвид Декларацията на ООН относно защитниците на правата на човека от 1998 г.,

– като взе предвид резолюциите на Съвета на ООН по правата на човека от 4 април 2025 г., озаглавена „Защитници на правата на човека и нови и нововъзникващи технологии: защита на защитниците на правата на човека, включително жените защитници на правата на човека, в ерата на цифровите технологии“, и от 1 юли 2025 г., озаглавена „Пространство на

гражданското общество“,

– като взе предвид резюмето на Службата на върховния комисар на ООН по правата на човека относно транснационалните репресии[1], публикувано на 18 юни 2025 г.,

– като взе предвид изявлението на върховния комисар по правата на човека от 13 януари 2025 г. относно подобряване на закрилата на защитниците на правата на човека,

– като взе предвид годишния доклад на върховния комисар на ООН по правата на човека и докладите на Службата на върховния комисар и на генералния секретар „A/HRC/60/62: Сътрудничество с Организацията на обединените нации и нейните представители и механизми в областта на правата на човека — доклад на генералния секретар“ от септември 2025 г.,

– като взе предвид Ръководните принципи на ООН за предприятията и правата на човека:“ „Прилагане на рамката на ООН „Утвърждаване, спазване и правни средства за защита“, одобрени с Резолюция 17/4 на Съвета на ООН по правата на човека от 16 юни 2011 г.,

– като взе предвид публикуваното на 22 януари 2025 г. изявление на група независими експерти на ООН по правата на човека, в което се изразява загриженост относно увеличаването на броя на задочните съдебни процеси,

– като взе предвид предварителното разглеждане, проведено от прокурора на Международния наказателен съд относно ситуацията в Република Литва / Република Беларус (ICC-01/24-1),

– като взе предвид насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека, приети през юни 2004 г. и актуализирани през 2008 г., и своята резолюция от 16 март 2023 г. относно насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека[2],

– като взе предвид заключенията на Съвета от 27 януари 2025 г. относно приоритетите на ЕС във форумите на ООН по правата на човека през 2025 г.,

– като взе предвид заключенията на Съвета от 30 януари 2026 г. относно приоритетите на ЕС във форумите на ООН по правата на човека през 2026 г.,

– като взе предвид плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията за периода 2020 – 2024 г., удължен до

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 ОВ C, C/2023/409, 23.11.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

2027 г.,

– като взе предвид Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Акт за цифровите услуги)[3],

– като взе предвид Директива (ЕС) 2024/1760 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 г. относно дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта и за изменение на Директива (ЕС) 2019/1937 и Регламент (ЕС) 2023/2859[4] (Директива относно дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта),

– като взе предвид годишния доклад на ЕС за правата на човека и демокрацията в света за 2024 г. и 2025 г.,

– като взе предвид съобщението на Комисията от 12 ноември 2025 г., озаглавено „Стратегия на ЕС за гражданското общество“ (COM(2025)0790),

– като взе предвид своята препоръка от 15 юни 2023 г. до Съвета и до Комисията вследствие на разследването на предполагаеми нарушения и лошо администриране при прилагането на правото на Съюза във връзка с разследването на използването на Pegasus и еквивалентен шпионски софтуер за наблюдение[5],

– като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 12 ноември 2025 г., озаглавено „Европейски щит за демокрацията: създаване на възможности за силни и устойчиви демокрации“ (JOIN(2025)0791),

– като взе предвид съвместното съобщение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 5 юни 2025 г., озаглавено „Международна стратегия в областта на цифровите технологии за Европейския съюз“ (JOIN(2025)0140),

– като взе предвид своята резолюция от 13 ноември 2025 г. относно преодоляването на транснационалните репресии срещу защитници на правата на човека[6],

---

3 ОВ L 277, 27.10.2022 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

4 ОВ L, 2024/1760, 5.7.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

5 ОВ C, C/2024/494, 23.1.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.

6 Приети текстове, P10_TA(2025)0258.

– като взе предвид своята резолюция от 21 януари 2026 г. относно справянето с безнаказаността чрез санкции на ЕС, включително глобалния режим на ЕС на санкции за нарушения на правата на човека (т.нар. закон „Магнитски“ на ЕС)[7],

– като взе предвид своята резолюция от 9 март 2022 г. относно чуждестранната намеса във всички демократични процеси в Европейския съюз, включително дезинформацията[8],

– като взе предвид своята резолюция от 1 юни 2023 г. относно чуждестранната намеса във всички демократични процеси в Европейския съюз, включително дезинформацията[9],

– като взе предвид работата на своята Специална комисия относно европейския щит за демокрация,

– като взе предвид Устава на Международната организация на криминалната полиция (МОКП — Интерпол), и по-специално член 2, съгласно който се изисква организацията да действа в духа на Всеобщата декларация за правата на човека,

– като взе предвид изявлението на лидерите на Г-7 относно транснационалните репресии от 17 юни 2025 г. и многостранния диалог на Г-7 относно транснационалните репресии, проведен през февруари 2025 г.,

– като взе предвид комюникето от срещата на министрите на външните работи на държавите от Г-7 от 19 април 2024 г., озаглавено „Справяне с глобалните предизвикателства, насърчаване на партньорствата“,

– като взе предвид Резолюция 2509 (2023) и Препоръка 2257 (2023) на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, озаглавена „Транснационалните репресии като нарастваща заплаха за върховенството на закона и правата на човека“,

– като взе предвид проучването на Генералната дирекция по външни политики на ЕС от юни 2025 г., озаглавено „Транснационалните репресии срещу защитниците на правата на човека: Въздействието върху гражданското пространство и

---

7 Приети текстове, P10_TA(2026)0015.
8 ОВ C 347, 9.9.2022 г., стр. 61, ELI:
9 ОВ C, C/2023/1226, 21.12.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

отговорността на приемащите държави“[10],

– като взе предвид проучването на своята Генерална дирекция по външни политики на ЕС от януари 2026 г., озаглавено „Извършители и методи за транснационални репресии и възможни стратегии за противодействие“[11],

– като взе предвид седмия доклад от сесия 2024—2025 г. на Съвместния комитет по правата на човека на Парламента на Обединеното кралство, озаглавен „Транснационални репресии в Обединеното кралство“,

– като взе предвид годишния доклад, публикуван от германското федерално министерство на вътрешните работи през юни 2025 г., озаглавен „Verfassungsschutzbericht 2024“ (Доклад за 2024 г. на Германската федерална служба за защита на конституцията),

– като взе предвид член 55 от своя Правилник за дейността,

– като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A10-0142/2026),

A. като има предвид, че транснационалните репресии са умишлена, системна, целенасочена и репресивна практика, при която режими или техни марионетни сили пресичат границите и извършват извън териториалната си юрисдикция действия с цел сплашване, заплахи, заглушаване, принуждаване, контрол или нанасяне на вреди по какъвто и да е друг начин на лица или групи, пребиваващи в чужбина, или на членове на техните семейства или техните мрежи за подкрепа, като използват широк набор от физически, психологически, цифрови, правни, административни и други средства в нарушение на основните права; като има предвид, че транснационалните репресии вземат на мушка хиляди личности, които са продемократични и които са били принудени да избягат от държавите си на произход поради

---

10 Европейски парламент, Генерална дирекция по външни политики на ЕС, Отдел за анализ и подкрепа на външните политики, „Транснационалните репресии срещу защитниците на правата на човека: Въздействието върху гражданското пространство и отговорността на приемащите държави“, август 2025 г., https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

11 Европейски парламент, Генерална дирекция по външни политики на ЕС, Отдел за анализ и подкрепа на външните политики, „Perpetrators and methods of transnational repression and possible counterstrategies“ (Извършители и методи за транснационални репресии и възможни стратегии за противодействие), януари 2026 г., https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

вътрешни репресии;

Б. като има предвид, че ЕС е основан на ценности като зачитането на човешкото достойнство, свободата, демокрацията, равенството, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека;

В. като има предвид, че транснационалните репресии подкопават тези основополагащи ценности, допринасят за манипулирането на обществения дебат и нарушават основните права и международните закони, както и суверенитета и сигурността на ЕС и на държавите членки; като има предвид, че увеличаването на нарушенията на правата на човека в държавите на произход често върви съвместно с увеличаване на транснационалните репресии в чужбина;

Г. като има предвид, че извършването на транснационални репресии на територията на държавите — членки на ЕС, е част от по-широка стратегия за външна намеса, насочена към отслабване на демократичните институции и общества, и пряко се намесва във вътрешното демократично пространство на Съюза чрез заглушаване на гласовете, фрагментиране на общностите и генериране на страх и автоцензура, като същевременно подкопава външната дейност на ЕС чрез ограничаване на способността на лицата, пребиваващи в ЕС, да се застъпват за демокрацията, правата на човека и отчетността в държави извън ЕС;

Д. като има предвид, че транснационалните репресии може да представляват престъпление срещу човечеството по смисъла на член 7, буква з)[12] от Римския статут на Международния наказателен съд, предвид системния и широко разпространен характер на подобни действия;

Е. като има предвид, че всеки човек, пребиваващ в ЕС, независимо от неговия етнически или национален произход, се ползва с равни права и защита съгласно правото на ЕС, включително правата и защитата, гарантирани от Хартата на основните права на Европейския съюз; като има предвид, че индивидуалните права на всеки човек, пребиваващ в ЕС, трябва да бъдат защитавани и отстоявани от компетентните национални органи и органите на ЕС; като има предвид, че транснационалните репресии изискват конкретни, ориентирани към жертвите реакции за преодоляване на съществуващите пропуски в защитата; като има предвид, че ако транснационалните репресии се разглеждат предимно като въпрос на сигурност или външна намеса, има риск да бъдат прикрити другите им измерения, да се ограничат ефективните реакции и да се оставят засегнатите лица

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

и общности недостатъчно защитени;

Ж. като има предвид, че чуждестранни участници извършват транснационални репресии срещу лица и групи, пребиваващи в държавите – членки на ЕС; като има предвид, че държавите членки са засегнати от транснационални репресии в различна степен и показват различни равнища на осведоменост, институционална подготвеност и наличие на механизми за защита; като има предвид, че извършителите действат в трансграничен план и се възползват от тези различия между националните правни и институционални рамки, като по този начин се намалява ефективността на изолираните национални ответни действия;

З. като има предвид, че транснационалните репресии обхващат множество области на политиката и поради това изискват допълнителна координация; като има предвид, че тактиките за транснационални репресии често се възползват от сиви зони, съществуващи между агенциите и отделите;

И. като има предвид, че държавите членки играят основна роля в предотвратяването, разследването и реагирането на действия на транснационални репресии; като има предвид, че разпокъсаните национални подходи и липсата на координация между държавите членки подкопават способността на ЕС за ефективно и последователно установяване, предотвратяване и борба с транснационалните репресии и са недостатъчни за справяне с трансграничния им характер; като има предвид, че тази разпокъсаност може на практика да изостри несигурността за засегнатите лица и общности, включително чрез увеличаване на излагането, видимостта или уязвимостта на принуда от страна на държавите на произход; като има предвид, че засилената координация на равнището на ЕС следва да подкрепя и допълва правомощията на държавите членки в областта на националната сигурност;

Й. като има предвид, че данните, събрани през последното десетилетие, показват устойчиво увеличаване на мащаба, географския обхват и сложността на транснационалните репресии; като има предвид, че броят и видовете участници в транснационални репресии също са се увеличили поради поръчкови репресии, извършвани например от мрежи на организираната престъпност, бивши служители на разузнаването и участници в киберпространството, включително в рамките на държавите – членки на ЕС, като по този начин се увеличава възможността за отричане, усложнява се вменяването на отговорност и се подкопава отчетността;

К. като има предвид, че транснационалните репресии често използват обичайното функциониране на административните, финансовите, консулските и миграционните системи на

приемащата държава, като например финансови проверки, основани на спазването на изискванията, строги изисквания за документация и фрагментирани практики за обработка на данни; като има предвид, че в резултат на това институциите на ЕС и държавите членки рискуват техните структури да бъдат обект на злоупотреби от страна на извършителите, дори при липса на умисъл или пряко сътрудничество с държавите извършители; като има предвид, че поради това справянето с транснационалните репресии изисква контрол на вътрешните процедури на ЕС и националните процедури, за да се предотврати тяхната експлоатация за репресивни цели;

Л. като има предвид, че транснационалните репресии често са насочени и към ключови лица и общности, оказващи първа помощ, с уникални познания за репресивните тактики, мрежите от посредници и променящите се модели на риск; като има предвид, че поради това пълноценното взаимодействие със засегнатите общности е от съществено значение за ефективното предотвратяване, ранното предупреждение и разработването на трайни стратегии за противодействие;

М. като има предвид, че транснационалните репресии оказват сериозно и трайно въздействие върху защитниците на правата на човека, журналистите, адвокатите и политическите активисти, както и върху членовете на техните семейства;

Н. като има предвид, че транснационалните репресии често погрешно се вземат за поредица от изолирани инциденти, а не като устойчива стратегия, насочена към цели общности; като има предвид, че липсата на физическо насилие или на явен тормоз не следва да се считат за безопасност или за свобода, тъй като заглушаването, страхът, травмата и разпокъсаността често са планиран резултат от транснационалните репресии; като има предвид, че тези кумулативни последици от транснационалните репресии изискват не само незабавна защита, но и достъп до ефективни средства за правна защита и обезщетение; като има предвид, че дори когато жертвите получат възмездие, обезщетението им често е символично, забавено или не се прилага;

О. като има предвид, че транснационалните репресии засягат лицата по различен начин в зависимост от техния пол, сексуална ориентация, расов, етнически или религиозен произход и социално-икономическо положение; като има предвид, че пресичащите се форми на дискриминация и структурни неравенства както в държавите на произход, така и в приемащите държави, могат да увеличат отрицателните последици от транснационалните репресии; като има предвид, че жените са изправени пред особени форми на транснационални репресии, които могат да се изразят в сексуални и сексистки цифрови атаки, насочени срещу тяхната идентичност, с цел

сплашване, дискредитиране и възпиране от активизъм, което отразява по-широк модел на основани на пола онлайн злоупотреби и тормоз, и като има предвид, че ЛГБТИК + лицата също са непропорционално обект на нападения;

Тенденции, форми и методи на транснационални репресии

П. като има предвид, че транснационалните репресии, макар и да не са ново явление, са променящо се явление, осъществявано в трудния контекст на влошаване на положението с правата на човека, ограничения на основните свободи и гражданското пространство и все по-настъпателно поведение на някои авторитарни режими;

Р. като има предвид, че физическите форми на транснационалните репресии включват целенасочени убийства, отвличания, насилие, принудително връщане, насилствени изчезвания, депортации и нападения срещу имущество; като има предвид, че между 2014 г. и 2025 г. „Фрийдъм хаус“ е регистрирал 1375 преки физически инцидента в 107 целеви държави;

С. като има предвид, че е известно, че някои режими използват заплахи или плащат на сътрудници, които да регистрират участници в публични протести или да шпионират дисиденти в рамките на ЕС, като по този начин пряко засягат упражняването на основните права;

Т. като има предвид, че в цифровата ера авторитарните режими все повече усъвършенстват способностите си за извършване на цифрови транснационални репресии; като има предвид, че цифровите транснационални репресии включват онлайн тормоз, преки заплахи, доксинг, хакерски атаки, кибератаки, кампании за дезинформация, операции за оклеветяване и подбуждане на омраза срещу дисиденти в техните държави на пребиваване, включително чрез използването на изкуствен интелект (ИИ) и внедряването на шпионски софтуер и други технологии с цел наблюдение, профилиране, сплашване или заглушаване на лица в чужбина, които се преплитат с традиционните методи на транснационални репресии; като има предвид, че често е трудно да се намерят извършителите на такива практики и те често не попадат под ударите на традиционното наказателно право; като има предвид, че тези практики носят особена вреда, тъй като интернет платформите и цифровите медии могат да бъдат особено важни както в личен, така и в професионален план за лицата, които са били принудени да напуснат родината си в резултат на политическо преследване; като има предвид, че възходът на изкуствения интелект експоненциално увеличи обхвата и въздействието на транснационалните репресии, в т.ч. като позволи на властите да извършват лицево разпознаване, анализ на поведението и обработване на данни в реално време; като има предвид, че цифровите заплахи срещу гражданското

общество се считат за нарушения на правата на човека; като има предвид, че дружествата в областта на социалните медии и онлайн платформите играят значителна роля за оформянето на онлайн средата за защитниците и активистите в областта на правата на човека; като има предвид, че липсата на ефективни механизми за бързо реагиране с цел справяне с разкриването на самоличността на интернет потребители и целенасочения онлайн тормоз излага защитниците на повишени рискове от сплашване, наблюдение и допълнителни транснационални репресии; като има предвид, че Законодателният акт за цифровите услуги предоставя инструменти, които могат да се справят с аспекти на транснационалните репресии, особено по отношение на координирания тормоз и дезинформацията;

У. като има предвид, че доставчиците на цифрови услуги, социалните медии и други онлайн платформи, частните дружества за шпионски софтуер и други технологични дружества в някои случаи се превръщат във фактори за транснационални репресии; като има предвид, че основни платформи като WeChat, Telegram, Facebook, X и други се използват за проследяване на дисиденти, участващи в протести или изразяващи мнението си по друг начин; като има предвид, че дружествата, които пускат на пазара технологии за наблюдение, носят отговорност за предотвратяване на незаконното им използване за политически цели;

Ф. като има предвид, че злонамерени чуждестранни участници злоупотребяват с пропуските в сигурността на устройствата, за да проникват в лични или професионални съобщения; като има предвид, че, както показаха множество случаи през последните години, ЕС не е подготвен да се справи със залагането на устройства на шпионски софтуер; като има предвид, че шпионският софтуер се използва от чуждестранни участници за наблюдение както на дисиденти, така и на държавни служители; като има предвид, че все по-честите случаи на наблюдение на защитници на правата на човека следва да се счита за форма на транснационална репресия или принуда чрез наблюдение; като има предвид, че използването на шпионски софтуер за транснационални репресии представлява сериозна заплаха за основните права, демократичните процеси и почтеността на изборите;

Х. като има предвид, че принудата чрез посредници представлява широко разпространена и особено вредна форма на транснационални репресии, включваща заплахи, тормоз, задържане или наказание на членове на семейството или на сътрудници, останали в държавата на произход, както и използване на събития или организации на диаспората, за да се стигне до наблюдение и сплашване на членове на общността, като по този начин се причиняват тежки психологически вреди и се създават стимули за автоцензура; като има предвид, че

принудата чрез посредници може да включва и принуждаване на членове на общностите на диаспората да извършват репресивни дейности от името на държавата, което същевременно ги прави жертви и инструменти на транснационалните репресии; като има предвид, че някои членове на диаспората могат също така да бъдат използвани като инструмент за упражняване на транснационални репресии, без да бъдат принуждавани; като има предвид, че е важно да се засили идентифицирането на лица сред диаспората, които биха могли да участват в извършването на транснационални репресии;

Ц. като има предвид, че с цел да направят така, че исканията им да изглеждат по-достоверни, държавните служби, отговорни за транснационалните репресии, често фалшифицират обвинения, представяйки жертвите на транснационални репресии като извършители на престъпления; като има предвид, че извършителите на транснационални репресии все по-често използват задочни съдебни процеси, масови наказателни производства, конфискация на имущество и сплашване на роднини като инструменти за репресия срещу дисиденти в чужбина, с което ги възпрепятстват да пътуват по света или да се завърнат безопасно в страната си, ограничават правата им на собственост и упражняват непряк натиск чрез членове на техните семейства, останали в държавата; като има предвид, че ограниченията на юрисдикцията и извънтериториалният характер на тези практики затрудняват особено много приемащите държави при предотвратяването, документирането и наказателното преследване на принудата чрез посредници, което допринася значително за нежеланието на жертвите да докладват за инциденти;

Ч. като има предвид, че държавите, участващи в транснационални репресии, често злоупотребяват с механизмите за международно и правно сътрудничество, включително чрез искания за екстрадиция и информация, механизми за обмен на данни, правна взаимопомощ, рамката за борба с изпирането на пари/финансирането на тероризма и рамката за киберсигурност на Специалната група за финансови действия , както и с известията или сигналите на Интерпол, използвани във връзка с тяхното изпълнение, за да локализират, задържат или принудително връщат лица по политически причини, като по този начин придават легитимност на репресивните режими въпреки изричните забрани за политическа злоупотреба съгласно международното право; като има предвид по-специално, че пурпурните и сребърните бюлетини на Интерпол са замислени като оперативни инструменти без индивидуални средства за правна защита или възможности за преразглеждане за засегнатите лица, което улеснява злоупотребата с тях в контекста на транснационалните репресии; като има предвид, че споделянето на данни на Интерпол, като например червени бюлетини и сигнали за издирвани лица, може да изложи на

опасност и да доведе до разкриване на лицата, към които се целят автократичните участници; като има предвид, че броят на червените бюлетини и сигналите на Интерпол се е увеличил драстично през последното десетилетие и че това е ключовият инструмент, използван от извършителите на транснационални репресии;

Ш. като има предвид, че държавите извършители използват административни и основани на мобилността форми на транснационални репресии чрез наблюдение и принуда от страна на дипломатически или консулски мисии, например отмяна или отказ за подновяване на паспорт, отказ на консулски услуги или отнемане на гражданство, като по този начин принуждават лицата да се обърнат към консулските органи или възпрепятстват пътуванията; като има предвид, че отказът на консулски услуги засяга не само защитниците на правата на човека и политическите активисти, но и техните семейства;

Щ. като има предвид, че финансовата форма на транснационални репресии включва злоупотреба със стандартите на Специалната група за финансови действия за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма с цел разпространение на неверни твърдения и замразяване на банкови сметки по съображения за регулаторно съответствие и внезапно прекратяване на банкови отношения; като има предвид, че тези практики лишават засегнатите лица и организации от финансиране и финансови услуги и подкопават техния поминък и техните граждански и политически дейности; като има предвид, че Органът за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма (ОБИП) представлява ключово предпазно звено на ЕС, което трябва да разработи механизми за бързо реагиране срещу неправомерно замразяване и закриване и да установи строги ограничения за обмена на данни с държавите извършители;

АА. като има предвид, че административните процедури могат да бъдат използвани от държавите извършители и техните способстващи органи, особено когато се изисква достъп до документи, издадени от държавата на произход, или когато устни преводачи се използват като пълномощници за сплашване или принуждаване на жертвите;

Извършители, структури за сътрудничество и марионетни структури

АБ. като има предвид, че възложени от Парламента проучвания и независими набори от данни показват, че транснационалните репресии са глобално явление, в което според проучване на „Фрийдъм хаус“ участват над 25% от правителствата по света, приблизително 3,5 милиона души са изложени на риск, а документирани случаи има в над 100 държави; като има предвид, че транснационалните репресии се извършват предимно от

авторитарни режими; като има предвид, че сред видните извършители на транснационални репресии в Европа и в световен мащаб са Русия, Китай, Иран и Беларус;

АВ. като има предвид, че възложено от Парламента проучване показа, че по-голямата част от документираните инциденти, свързани с транснационални репресии, включват сътрудничество между държавите на произход и приемащите държави или възползването от пропуски в принципите на правовата държава, например чрез злоупотреба с рамки за екстрадиция, сътрудничество в областта на правоприлагането и международни организации;

АГ. като има предвид, че транснационалните репресии често са групирани в регионален мащаб, което показва неофициални или официални рамки за сътрудничество и споделени практики между държавите извършители и техните способстващи фактори, включително реципрочно прилагане на репресии срещу общности в изгнание, европейски граждани и образувания;

АД. като има предвид, че Русия е сред най-агресивните извършители на транснационални репресии в световен мащаб и е отговорна за най-голям брой документирани инциденти в рамките на ЕС в сравнение с която и да е друга държава на произход, че тя третира политическата емиграция като стратегическа заплаха и използва практики като убийства и опити за убийство, цифрово наблюдение, тормоз, заговори за отвличане, кибератаки, враждебни разузнавателни операции, изнудване, кампании за оклеветяване, сплашване на общностите на диаспорите, стигматизация, съдебни производства при отсъствие, принуда чрез посредник и заплахи срещу членове на семейството, системно използване като оръжие на международните правни, финансови и свързани с киберсигурността и правоприлагането механизми за сътрудничество, както и заплахи срещу законодателите на ЕС; като има предвид, че броят на обществени „червени бюлетини“ на Интерпол, издадени от Русия, е с непропорционално висок дял в световен мащаб и значително надхвърля използването на подобни инструменти от други държави; като има предвид, че Русия все повече разчита на двустранни споразумения за сътрудничество между прокурорските органи с трети държави с цел улесняване на исканията за екстрадиция, насочени срещу нейни граждани в чужбина; като има предвид, че руските разузнавателни служби проведоха онлайн кампании, често чрез Telegram, за набиране на извършители на наемни убийства и терористични дейности, често насочени срещу руската диаспора и политически опоненти; като има предвид, че Русия използва марионетни сили като групата „Вагнер“, чеченски отряди на смъртта, културни институции, а в някои случаи и структури, свързани с руската православна църква, за извършването на транснационални репресии;

АЕ. като има предвид, че Беларус извършва транснационални репресии в тревожен мащаб, включително на територията на ЕС, по-специално чрез физическо насилие, злоупотреба с механизмите на Интерпол, отказ на документи за пътуване, използване на шпионски софтуер, принудителни консулски практики, принудително връщане, изземване на активи и сплашване; като има предвид, че Беларус използва системата за червени бюлетини на Интерпол, за да атакува политически опоненти в изгнание и да насочва атаките си срещу диаспората и дисидентите, включително пребиваващите в ЕС, чрез наказателни дела, специални задочни съдебни процеси и принуда чрез посредници;

АЖ. като има предвид, че Китай провежда най-всеобхватната и системна кампания за транснационални репресии в света, подкрепена от широка извънтериториална инфраструктура, включваща свързани с държавата субекти, отвъдморски полицейски служби, диаспора, академични и студентски организации, медии и цифрови мрежи, използвани за идентифициране, наблюдение, сплашване и принуждаване на лица в рамките на общностите на диаспората и техните сътрудници чрез наблюдение, тормоз, правен и финансов натиск, злоупотреба с механизмите на Интерпол, принудително връщане и сплашване на семейства; като има предвид, че Китай използва принудителни мерки срещу европейски физически и юридически лица; като има предвид, че в доклади на защитници на правата на човека се посочва, че Китай управлява скрити полицейски участъци и подставени лица на европейска територия без правно основание, което позволява дейности по наблюдение и принудително връщане, включително чрез заплахи срещу роднини, а в някои случаи и чрез отвличания; като има предвид, че китайските органи упражняват натиск върху академичните среди за прекратяване на научни изследвания, считани за чувствителни, като например върху веригите на доставки и практиките на принудителен труд, или свързани с Тибет и Тайван, вземат под прицел творци и изискват отмяна на събития, свързани с Тайван; като има предвид, че Китай е водещ износител на системи за наблюдение, шпионски софтуер и основани на данни полицейски инструменти, които се използват от други авторитарни режими за наблюдение и сплашване на собствените им общности на диаспората в чужбина; като има предвид, че Законът за националната сигурност на Хонконг от 2020 г. и Наредбата за защита на националната сигурност от 2024 г. утвърждават извънтериториалната юрисдикция и се използват за извършване на транснационални репресии, включително чрез целенасочени действия срещу европейски политици със заплахи за наказателно преследване и екстрадиция, издаване на заповеди за арест и обещания за награди за действия срещу активисти и представители на академичните среди, пребиваващи в ЕС; като има предвид, че договореностите на ЕС за екстрадиция с Китай и Хонконг

пораждат сериозна загриженост;

АЗ. като има предвид, че Иран има дългогодишен опит в преследването на лица в чужбина, считани за врагове, и провеждането на транснационални репресии в рамките на ЕС, с операции, насочени към най-високите равнища на държавна власт и изпълнявани от Министерството на разузнаването и Корпуса на гвардейците на ислямската революция, включително неговите сили „Кудс“, като използва тактики като убийства, отвличания, насилствени изчезвания, достоверни заплахи за насилие, цифрови транснационални репресии и поръчки за репресии на организирани престъпни групи и други марионетни сили, включително чрез сплашване на журналисти и дисиденти, кибернаблюдение, принуда на роднини в Иран, документирани заговори за убийство и отвличания срещу опозиционни фигури на европейска територия; като има предвид, че тези действия застрашават обществената сигурност и нарушават основните права;

АИ. като има предвид, че глобалният режим на ЕС на санкции за нарушения на правата на човека (закон „Магнитски“ на ЕС) предоставя важен инструмент, насочен срещу лица и образувания, отговорни за сериозни нарушения и злоупотреби с правата на човека в световен мащаб, включително такива, които участват в транснационални репресии; като има предвид, че неговото ефективно и последователно използване може да допринесе за възпирането, отчетността и защитата на основните права;

АЙ. като има предвид, че понастоящем ЕС не разполага с общо определение, всеобхватни механизми за събиране на данни и координиран, обхващащ целия Съюз институционален подход за противодействие на транснационалните репресии; като има предвид, че те липсват и извън ЕС, което създава предизвикателства за превенцията, идентифицирането и ефективните политически отговори;

АК. като има предвид, че много от формите на транснационални репресии рядко попадат в официалната статистика поради прикритията им характер; като има предвид, че за транснационални репресии се съобщава изключително рядко, включително в рамките на ЕС, тъй като лицата, които са обект на такива репресии, често се страхуват от ответни действия с цел отмъщение срещу членове на семейството или изпитват недоверие към органите поради предишен опит в авторитарен контекст; като има предвид, че сред допълнителните пречки пред докладването са липсата на осведоменост и обучение сред правоприлагащите и административните органи, липсата на достъпни и основани върху познание за травмите механизми за докладване, езиковите бариери и кумулативните психологически последици от постоянното сплашване, наблюдение и тормоз;

като има предвид, че много жертви на транснационални репресии се въздържат да съобщават за случаи на насилие също и поради неефективността на местното правоприлагане или страх от влошаване на положението; като има предвид, че това структурно докладване в недостатъчна степен води до трайни пропуски в защитата на жертвите и общностите, към които са насочени транснационалните репресии, подкопава основаното на факти създаване на политики и отчетност и по този начин допринася за продължаващото прибягване до транснационални репресии от държавите извършители с ограничен риск от излагане или последици;

АЛ. като има предвид, че много приемащи държави от ЕС не успяват да се справят с транснационалните репресии и така тези репресии често остават под прага на наказуемост;

АМ. като има предвид, че в текущото предложение за европейски щит за демокрацията не са включени транснационалните репресии;

Установяване на общо разбиране на ЕС за понятието „транснационални репресии“

1. счита, че транснационалните репресии представляват сериозна и нарастваща заплаха за демокрацията, нарушение на правата на човека и форма на външна намеса, която подкопава демократичното управление, принципите на правовата държава, основните права и суверенитета и сигурността на приемащите държави и тяхната способност да гарантират защитата на лицата, пребиваващи на тяхна територия; подчертава, че тези тенденции вероятно ще се засилят поради отслабването на международните норми и бързите технологични промени, които дори намаляват разходите за извършване на подобни действия;

2. осъжда по възможно най-категоричен начин действия, свързани с транснационални репресии и външна намеса, включително такива, извършени в държави — членки на ЕС; призовава Комисията и държавите членки да признаят, че транснационалните репресии представляват неприемлива и незаконна практика, упражнявана предимно от авторитарни режими, и да се ангажират с подход на нулева толерантност, който изисква решителни, координирани и всеобхватни действия по отношение на всяка форма на транснационални репресии, възникваща на територията на ЕС;

3. счита, че липсата на ясно определение за транснационални репресии допринася за недостатъчното им докладване, ограничава ефективните мерки на политиките и затруднява използването на механизми за търсене на отговорност, както и на механизми за санкциониране; поради това призовава Комисията, Съвета и държавите членки да приемат общо

определение на ЕС за транснационални репресии въз основа на определението, изложено в настоящия доклад и в предишни доклади на Парламента, и системно да интегрират това определение във всички политики и инструменти на ЕС, в т.ч. в областта на външната дейност, правосъдието и вътрешните работи, цифровата политика, финансовото регулиране и рамките за санкции, за да се предотврати злоупотреба с правните и административните рамки на ЕС за репресивни цели; настоятелно призовава държавите членки да кодифицират транснационалните репресии в националното си законодателство;

4. определя транснационалните репресии като умишлени действия или заплахи, извършвани от държави, включително репресивни или авторитарни режими, от свързани с държавата субекти или от субекти, подложени на влияние или натиск от дадена държава или нейни марионетни сили, за защита и насърчаване на техните интереси чрез пресичане на границите с цел сплашване, заплахи, заглушаване, принуда, контрол или вреда по какъвто и да е друг начин на лица или групи, живеещи в чужбина, или на техните мрежи за подкрепа и членове на техните семейства;

5. отбелязва със загриженост, че мишена на транснационални репресии могат да бъдат широк кръг лица и групи, като например, наред с другото, дисиденти, журналисти, активисти, представители на академичните среди и членове на диаспората и техните семейства; признава, че транснационалните репресии се простират отвъд диаспорите и са насочени и към организации и лица, които защитават или подпомагат жертвите, включително такива, които нямат национална връзка с държавата извършител; изразява сериозна загриженост от свиването на гражданското пространство и заглушаването на общностите в изгнание, чиито гласове са от основно значение за документирането на положението с правата на човека и злоупотребите;

6. подчертава, че транснационалните репресии обхващат широк спектър от постоянно разширяващи се принудителни практики, като например, но не само:

   а) физически форми на транснационални репресии, като целенасочени убийства, отвличания, насилие, принудително връщане, насилствени изчезвания, депортации и нападения срещу имущество;

   б) правни и административни злоупотреби — включително с консулски услуги, с процедури за екстрадиция и с правна взаимопомощ — задочно наказателно преследване, злоупотреба с международни системи за уведомяване, замразяване на активи и ограничаване на достъпа до банкови и финансови услуги, неоснователни наказателни обвинения, избирателно наказателно преследване, отказ на разрешения, лицензи или одобрения без основателна

причина, или произволни глоби или санкции;

в) нефизически принудителни методи, като цифрово наблюдение, заплахи, сплашване, цифров тормоз, злоупотреба с технологии за шпионски софтуер, хакерски атаки, изнудване, обвинения в тероризъм или подкопаване на държавната сигурност, тормоз на роднини и принуда чрез посредници — например чрез дипломатически или консулски мисии, мрежи на организираната престъпност, частни субекти или свързани с държавата субекти, действащи в чужбина;

7. подчертава, че държавите членки понастоящем са засегнати от транснационалните репресии в различна степен и имат различни равнища на осведоменост, институционална подготвеност и механизми за защита; подчертава обаче, че тъй като извършителите действат през границите и се възползват от различията между националните системи, транснационалните репресии не могат да бъдат ефективно преодолени чрез изолирани национални мерки и е необходимо всички държави членки да бъдат ангажирани и подготвени в координирана рамка на ЕС;

Засилване на координацията, събиране на данни и институционален отговор на ЕС

8. подчертава, че за транснационални репресии се съобщава изключително рядко, макар събирането на надеждни данни за тях да е от съществено значение, за да се разбере техният мащаб; отбелязва, че лицата, които са обект на транснационални репресии, обикновено не са склонни да докладват за инциденти, тъй като се страхуват от ответни действия с цел отмъщение срещу членове на семейството, изпитват недоверие към органите поради опит с авторитарни държави или са изправени пред езикови бариери;

9. призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), в сътрудничество със съответните органи на ЕС, включително Европол, да създадат механизъм на ЕС за събиране на данни, мониторинг и докладване относно транснационалните репресии, който да обхваща инциденти в рамките на ЕС и в световен мащаб и да позволява на публичните органи и заинтересованите страни да предоставят информация, и който механизъм Комисията и държавите членки могат да използват за разработване, усъвършенстване и оценка на своите политики за противодействие на транснационалните репресии; подчертава необходимостта от споделени методологии и гарантиране на сътрудничество в тази област с единомислещи партньори; подчертава, че каналите за подаване на сигнали следва да бъдат многоезични и да разполагат с информация за травмите, като същевременно се гарантира стабилна защита на данните и поверителност;

10. призовава държавите членки да гарантират, че престъпни и непрестъпни действия, съдържащи елемент на транснационални репресии, се регистрират системно като такива в целия ЕС, както и че компетентните органи разполагат с необходимия капацитет да разпознават измерението на транснационалните репресии;

11. подчертава необходимостта от солидно криптиране и строги предпазни мерки, за да се гарантира, че информацията, споделяна чрез тези канали, не може да бъде прихваната, с нея да се злоупотребява или до нея да се осъществява достъп от неоправомощени участници, както и че жертвите не са изложени на допълнителни вреди;

12. изтъква, че докладите, получени чрез тези канали, следва да бъдат оценявани бързо, а когато е целесъобразно, да бъдат последвани от конкретни действия от страна на компетентните органи, включително проверки и усилия за установяване на евентуални връзки с участници във външното разузнаване;

13. признава съществената роля на организациите на гражданското общество за документирането на най-скритите форми на транснационални репресии – в т.ч. цифрово наблюдение, финансови репресии, административен тормоз и принуда чрез посредници; отбелязва, че събирането на данни относно транснационалните репресии към настоящия момент все още се извършва предимно чрез неправителствени източници, много от които се сблъскват със сериозни финансови ограничения, което допълнително изостря необходимостта от механизми за наблюдение както на равнището на държавите членки, така и на равнището на ЕС; отново изтъква необходимостта от подкрепа за гражданското общество, журналистите, лицата, сигнализиращи за нередности, и други лица, разкриващи механизми и случаи на транснационални репресии, което често ги излага на високи лични рискове;

14. призовава държавите членки да поддържат тесен контакт с диаспорите, които са най-уязвими на транснационални репресии; призовава Комисията да предостави насоки и препоръки на държавите членки как да защитят изложените на риск групи в изгнание;

15. призовава държавите членки да предоставят специализирано обучение за правоприлагащите, съдебните и финансовите органи, органите в областта на киберсигурността, имиграционните органи и органите в областта на убежището относно идентифицирането и реагирането на транснационални репресии; призовава държавите членки да включват засегнатите общности в разработването и осъществяването на това обучение;

16. настоятелно призовава за създаването на всеобхватна рамка за

преодоляване на разпокъсаността на националните реакции и за гарантиране на координация и обмен на информация между институциите и агенциите на ЕС, държавите членки, националните институции за правата на човека и съответните заинтересовани страни; подчертава необходимостта от засилено междуинституционално сътрудничество и структуриран политически диалог, за да се осигури съгласуван и ефективен отговор от страна на ЕС;

17. приканва държавите членки да определят национални звена за контакт по въпросите на транснационалните репресии, които да отговарят за координацията между съответните органи на всички равнища;

18. призовава Комисията и държавите членки да спомогнат за редовния обмен между държавите членки чрез мрежа от тези национални звена за контакт относно транснационалните репресии, което ще им даде възможност да споделят опит, тенденции, добри практики и извлечени поуки; призовава тези национални звена за контакт да бъдат редовно канени на заседанията на Европейския център за демократична устойчивост; призовава държавите членки да осигурят систематично докладване на Комисията относно развитието на национално равнище и да засилят координацията на националните мерки с цел по-ефективно справяне с трансграничното измерение на транснационалните репресии;

19. призовава Комисията и ЕСВД да публикуват годишен публичен доклад относно транснационалните репресии, засягащи ЕС, в който е направена оценка на тенденциите, моделите и нововъзникващите рискове, включително на недостатъчно докладвани форми като цифрово наблюдение, финансови репресии, административен тормоз и принуда чрез посредници;

20. призовава Комисията да направи предложение за актуализиране на мандатите на Европол и Евроюст с цел по-ефективно противодействие на транснационалните репресии; призовава Европол и Евроюст да дадат приоритет на тясното сътрудничество и обмена на информация между държавите – членки на ЕС, за да се справят с транснационалните репресии и да гарантират по-добър обмен на информация, включително чрез специално обучение, както и целенасочени оценки на заплахите от транснационални репресии;

21. призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и ЕСВД да засилят координацията в рамките на съществуващите инструменти на външната политика на ЕС, за да се противодейства по-ефективно на транснационалните репресии, включително чрез засилване на присъствието на ЕС в държави извън ЕС и чрез укрепване на координационните звена в делегациите на ЕС, за да се съобщават

случаи на транснационални репресии в държави извън ЕС;

22. призовава Съвета да назначи координатор за противодействие на транснационалните репресии, който може да служи като централно звено за контакт и да допринася за развитието на цялостната стратегия на ЕС относно транснационалните репресии; счита, че този координатор следва да участва във и допълва работата на Европейския център за демократична устойчивост;

23. изтъква, че всяко събиране на данни, подкрепа за жертвите, мерки за защита и всички други механизми, насочени към преодоляване на транснационалните репресии, следва да отчитат специфичните рискове, пред които са изправени расовите, етническите и религиозните малцинства и ЛГБТИК+ лицата, и следва да бъдат компетентни в културно отношение и систематично да отчитат свързаните с пола въздействия и пресичащите се уязвимости;

Засилване на защитата и подкрепата за лицата, които са обект на транснационални репресии

24. призовава за всеобхватен, ориентиран към жертвите и междусекторен подход към защитата и подкрепата за лицата, които са обект на транснационални репресии, съчетаващ незабавни и дългосрочни мерки за защита и съобразена с нуждите подкрепа за лицата, изложени на повишен риск; в този контекст призовава Комисията и държавите членки да приемат чувствителни към аспектите на пола мерки за защита на жените и общностите на ЛГБТИК+, засегнати от транснационални репресии;

25. подчертава необходимостта от предотвратяване, защита, стабилизиране, отчетност и възпиране, както и необходимостта от преодоляване на съществуващите пропуски в защитата, включително достъпа до правна и административна помощ и психосоциална подкрепа; освен това изтъква необходимостта от развитие на способности за бързо реагиране в рамките на компетентните органи;

26. подчертава сериозните психологически, социални и свързани със сигурността последици от транснационалните репресии за жертвите и техните семейства; призовава държавите членки да признаят психологическите вреди като неразделна част от транснационалните репресии и да гарантират достъп до многоезична и съобразена с травмите подкрепа за психичното здраве; припомня в тази връзка последиците и психологическата тежест, причинени от стратегически съдебни производства, насочени срещу публично участие, срещу журналисти или правен натиск върху академичната общност;

27. призовава държавите членки да признаят злоупотребата с

правните системи като форма на транснационална репресия и да гарантират, че жертвите на транснационални репресии имат достъп до специализирана правна помощ, както и до ефективни, пропорционални и приложими средства за правна защита и обезщетения, включително обезщетение и възстановяване от страна на извършителите на съдебни разноски, произтичащи от злонамерени или неоснователни производства;

28. призовава държавите членки да предоставят целенасочена подкрепа, която да даде възможност на лицата, обект на транснационални репресии, да продължат да извършват своите професионални и граждански дейности, и да гарантират ефективна и навременна защита за тези, които решат да документират публично или да докладват за злоупотреби; в това отношение приветства Директивата на ЕС за стратегически съдебни производства, насочени срещу публично участие[13]; счита, че подобни мерки следва да бъдат предприети и за защита на академичната свобода от външен натиск;

29. призовава правоприлагащите органи и органите за сигурност да създават устойчиви и надеждни информационни канали и канали за комуникация с общностите, най-силно засегнати от транснационални репресии, и със структурите за връзка с общностите, за да бъде повишена осведомеността, улеснено безопасното подаване на сигнали и за по-добро разбиране на развиващите се модели на такива репресии, включително действия, които не достигат прага на наказуемост;

30. призовава ЕС и неговите държави членки да признават и подкрепят засегнатите лица и общности като ключови участници, реагирали първи; признава ролята на журналистите в изгнание като ключови съюзници в противодействието на авторитарната пропаганда и чуждестранната манипулация и намеса в информационното пространство; призовава Комисията да приведе в действие стратегията на ЕС за гражданското общество и насърчава по-добро сътрудничество и обмен на информация между гражданското общество и институциите на ЕС и държавите членки;

31. призовава ЕСВД да актуализира плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията и насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека, за да се обърне изрично внимание на транснационалните репресии, включително на защитата и подкрепата за защитниците на правата на човека в

---

13 Директива (ЕС) 2024/1069 на Европейския парламент и на Съвета от 11 април 2024 г. относно защитата на лицата, ангажирани в публично участие, срещу явно неоснователни искове или съдебни производства, с които се злоупотребява („стратегически съдебни производства, насочени срещу публично участие“) (ОВ L, 2024/1069, 16.4.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

изгнание и за общностите на диаспорите;

32. призовава Комисията и държавите членки да гарантират предвидимо финансиране за такава подкрепа за жертвите, включително по линия на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество – Глобална Европа, програмата „Граждани, равенство, права и ценности“ (CERV) и „Хоризонт Европа“;

Предотвратяване и реагиране на специфични форми на транснационални репресии

Физически транснационални репресии

33. призовава държавите членки и Комисията да разработят нови или да адаптират съществуващите механизми за преодоляване на трансграничния характер на физическите транснационални репресии, включително наблюдение, принуда, нападения и опити за отвличане, за да се гарантира, че такива действия се идентифицират, разследват и третират систематично като прояви на репресии от страна на държави, а не като изолирани престъпления;

Цифрови или основани на технологии транснационални репресии

34. призовава ЕС и неговите държави членки да признават, предотвратяват и противодействат на цифровите форми на транснационални репресии, като например цензура, дезинформация, кампании за оклеветяване, онлайн тормоз и сплашване, улеснени чрез механизми, станали възможни поради наличието на онлайн платформи, включително основани на взаимодействие системи за препоръчване, фалшиви профили и мрежи от ботове; подчертава необходимостта да се признае специфичното предизвикателство на основаните на пола транснационални репресии в областта на цифровите технологии и конкретните последици от този вид репресии за жените, които са техен обект; призовава Комисията и държавите членки да обърнат внимание на транснационалните репресии в рамките на механизмите за правоприлагане в съществуващата уредба на съответното законодателство на ЕС, включително в Акта за цифровите услуги, Акта за изкуствения интелект[14] и Регламента

---

14 Регламент (ЕС) 2024/1689 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2024 г. за установяване на хармонизирани правила относно изкуствения интелект и за изменение на регламенти (ЕО) № 300/2008, (ЕС) № 167/2013, (ЕС) № 168/2013, (ЕС) 2018/858, (ЕС) 2018/1139 и (ЕС) 2019/2144 и директиви 2014/90/ЕС, (ЕС) 2016/797 и (ЕС) 2020/1828 (Акт за изкуствения интелект), ОВ L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

за изделията с двойна употреба[15], за да се гарантира стриктно спазване, строг контрол върху износа и механизми за търсене на отговорност;

35. настоятелно призовава цифровите платформи да предприемат ефективни действия за смекчаване и преодоляване на заплахите от цифровите транснационални репресии; призовава Комисията да направи оценка дали цифровите транснационални репресии отговарят на критериите за включване сред дейностите, които оказват отрицателно въздействие върху „основните права“, както са определени в Акта за цифровите услуги; призовава Комисията да обърне специално внимание на последиците от транснационалните репресии при предстоящите преразглеждания на насоките във връзка с оценката на риска и мерките за смекчаване, приложими за много големите онлайн платформи, включително чрез проучване на системните рискове, породени от платформи като WeChat и TikTok;

36. изразява дълбока загриженост относно използването на ИИ от държави извън ЕС и техни марионетни сили като инструмент за транснационални репресии, включително чрез цифрово наблюдение, подпомагано от изкуствен интелект, използване на шпионски софтуер, фишинг и хакерски атаки, разкриване на лични данни (доксинг), автоматизиран онлайн тормоз и координирани кампании за дезинформация в социалните медии; призовава Службата на Комисията по изкуствен интелект да извърши по-задълбочена оценка на въздействието на ИИ върху транснационалните репресии и да предложи конкретни гаранции за предотвратяване на злоупотребата със системи с ИИ по начини, които дават възможност за наблюдение, принуда или репресии през границите;

37. подчертава, че правото на сигурна и поверителна комуникация е основно право; решително осъжда използването на шпионски софтуер и технологии за наблюдение от държави извън ЕС и техните марионетни сили срещу лица в ЕС; отбелязва със загриженост документираните случаи, в които участват частни дружества, които разработват и изнасят усъвършенстван шпионски софтуер и цифрови инструменти за наблюдение, използвани за извършване на транснационални репресии;

38. припомня доклада на своята комисия PEGA (анкетна комисия за разследване на използването на Pegasus и еквивалентен шпионски софтуер за наблюдение), който съдържа препоръки относно борбата с незаконното използване на шпионски софтуер, по-специално инвазивен шпионски софтуер; изразява съжаление,

---

15 Регламент (ЕС) 2021/821 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2021 г. за въвеждане на режим на Съюза за контрол на износа, брокерската дейност, техническата помощ, транзита и трансфера на изделия с двойна употреба (ОВ L 206, 11.6.2021 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

че Комисията до този момент не е взела предвид тези препоръки, въпреки че проблемите продължават да съществуват; в този контекст призовава държавите членки и Комисията да прилагат препоръките на анкетната комисията PEGA на Европейския парламент, както и да засилят гаранциите срещу разпространението на шпионски софтуер и злоупотребата с него, и да запълнят пропуските в националното законодателство чрез по-ефективно прилагане на законодателството на ЕС, като например Директивата относно борбата с изпирането на пари[16], правилата за обществените поръчки и Регламента за изделията с двойна употреба; призовава ЕС и държавите членки да осигурят строг надзор върху пазарите на шпионски софтуер, ефективни механизми за търсене на отговорност и криминализиране на незаконното събиране на данни, извършвано от името на чужди държави в нарушение на правото на ЕС;

39. призовава от технологичните компании и други частни участници да се търси отговорност, когато те спомагат за извършването на транснационални репресии, включително като не намаляват рисковете за основните права на лицата, пребиваващи в ЕС, по-специално при използването на тези приложения за финансирано от държавата наблюдение, цензуриране на политическа реч и улесняване на транснационалните репресии срещу общности на диаспорите; призовава Комисията и държавите членки да гарантират, че много големите онлайн платформи и търсачките прилагат модериране на съдържанието, при което се зачитат правата на човека; призовава тези платформи да създадат механизми за бърза реакция по отношение на изложените на риск лица, включително приоритетни канали за подаване на сигнали, своевременен преглед на сигналите от човек, гаранции срещу произволно премахване на съдържание, както и ефективни реакции при доксинг, превземане на потребителски профили и координиран онлайн тормоз;

„Принуда чрез посредници“ и репресии в семейна среда

40. признава репресиите срещу членове на семействата на лица в изгнание – независимо дали се случват в рамките на ЕС или в държави извън ЕС – като отделна и сериозна форма на транснационални репресии; призовава сплашването, задържането, конфискацията на имущество, забраните за пътуване и сходните практики, насочени срещу членове на

---

16 Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

семейството, да бъдат систематично разглеждани в рамките на механизмите на ЕС за наблюдение, санкции и дипломатически реакции;

41. подчертава, че събирането на семейството и други защитни пътища намаляват излагането на принуда чрез посредници;

Справяне със структури, които способстват за транснационални репресии

42. призовава Комисията и държавите членки да идентифицират, оценяват и смекчават структурните уязвимости в ЕС в административните, правните и финансовите системи, които могат да бъдат използвани за транснационални репресии, в т.ч. консулските услуги;

43. насърчава институциите на ЕС и държавите членки да предприемат мерки за преодоляване на риска техните структури да бъдат компрометирани от извършители на транснационални репресии, като мерките може да включват въвеждането на гаранции, основани на оценка на риска, алтернативни процедури, когато е необходимо, както и засилен контрол върху правната, административната и финансовата инфраструктура, включително оценки на въздействието върху правата на човека, програмите за разрешаване на пребиваване чрез инвестиции и рамките за борба с изпирането на пари, за да се предотврати злоупотреба от страна на извършителите и да се гарантира търсенето на отговорност;

44. призовава държавите членки стриктно да проверяват – и когато е необходимо да отнемат – разрешения за пребиваване, свързани с инвестиции, както и сходни схеми за т.нар. „златни визи“, за лица, които по достоверен начин са свързани с режими или мрежи, за които е известно, че извършват транснационални репресии, за да се предотврати придобиването на право на пребиваване в ЕС от извършители и посредници, което би могло да улесни извършването на незаконни дейности;

Злоупотреба с механизмите за международно сътрудничество

45. призовава държавите членки да бъдат бдителни и да отхвърлят, документират и докладват неофициални, принудителни или извънсъдебни искания от чуждестранни органи за наблюдение, задържане, ограничаване, сплашване или предаване на лица в изгнание или членове на общности на диаспори, включително когато такива искания се отправят чрез дипломатически канали; в този контекст призовава за засилен контрол, когато те засягат лица, изложени на риск от транснационални репресии; освен това призовава държавите членки да се въздържат от екстрадиране на жертви или потенциални жертви на транснационални репресии и да гарантират защитата им в рамките на ЕС;

46. призовава държавите членки да гарантират, че правоприлагащите, съдебните и други съответни органи, получаващи данни на Интерпол и прилагащи двустранни споразумения за сътрудничество с държави, които са заподозрени в транснационални репресии, са подходящо обучени да идентифицират и оценяват рисковете от злоупотреби;

47. подчертава, че справянето със злоупотребите с механизмите на Интерпол изисква изрично да се потвърди в националното законодателство и в оперативните насоки, че бюлетините и разпространението на Интерпол не подлежат на същата степен на контрол, както заповедите за арест преди издаването им, и не следва да се третират като равностойни на заповеди за арест; подчертава, че условията и оценките за корективни мерки на Интерпол следва да се преразглеждат в контекста на противодействието на транснационалните репресии;

48. призовава Комисията да създаде механизъм за обжалване на равнището на ЕС срещу злоупотреби с червени бюлетини на Интерпол, да разгледа възможността за спиране на сътрудничеството в случаите, когато съществуват опасения относно спазването на надлежния процес или се използват задочни присъди, и да откаже признаване или помощ за искания, отправени от държави извършители, докато не бъде възстановена независимостта на съдебната власт;

49. призовава държавите членки да настояват в рамките на Интерпол за ежегодно публикуване на подробна статистика за всеки вид бюлетин и разпространение, разбита по държави, които са ги издали, и съдържаща информация за броя и основанията за одобрения, откази и заличавания;

50. призовава за въвеждането на подходящи реформи и ресурси за осигуряване на дългосрочни решения, които предотвратяват политически мотивираните червени бюлетини и разпореждания за арест, включително определяне на критерии за предотвратяване на злоупотребата със системата на Интерпол за бюлетини и засилен контрол върху правителствата с незадоволителни резултати в областта на правата на човека или транснационалните репресии;

Финансови и административни инструменти за репресии

51. призовава финансовите регулатори на ЕС и съответните надзорни органи да признаят, че при спазването на рамките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма на Специалната група за финансови действия за борба с изпирането на пари/финансирането на тероризма (AML/CFT) и рамките за киберсигурност може да има злоупотреби като инструмент срещу организации на гражданското общество и техните донори, срещу бизнесмени и техните субекти, както и срещу свързани

лица и отделни граждани; призовава правоприлагащите органи и съдебните органи на държавите членки да си сътрудничат с финансовите регулатори, за да помагат за предотвратяване и справяне с подобни злоупотреби с финансовите системи и базите данни за пътувания, използвани за улесняване на транснационалните репресии;

52. призовава финансовите регулатори на ЕС, включително ОБИП, да разработят предпазни мерки за предотвратяване на такова манипулиране, включително предварителни проверки преди замразяване на средства и подходящи мерки за скрининг и защита на данните;

53. призовава финансовите регулаторни органи на ЕС да разработят механизми за правна защита, насочени към жертвите, с цел отстраняване на финансовото манипулиране и дългосрочните вреди, включително публични механизми за корекции; призовава за по-добра координация между финансовите регулатори, субектите и съответните надзорни органи с органи на ЕС, работещи по въпросите на транснационалните репресии;

54. призовава Комисията и държавите членки да създадат механизми, гарантиращи достъп до основни банкови услуги за лица, за които има достоверен риск от транснационални репресии, както и механизми за спешна непрекъснатост на финансовите услуги или ликвидност, когато репресията води до внезапно замразяване на активи;

55. призовава звената за финансово разузнаване да идентифицират и систематично да анализират финансовите модели, свързани с транснационалните репресии, и да докладват констатациите на националните и европейските координационни центрове за транснационалните репресии;

56. призовава държавите членки да осигурят специализирано обучение за правоприлагащите, съдебните и финансовите органи и органите в областта на киберсигурността относно идентифицирането на финансови модели, свързани с тероризма, включително злоупотребата с инструментите на Специалната група за финансови действия (FATF), Интерпол и базата данни за пътуванията;

57. призовава държавите членки да предоставят насоки на финансовите институции, да гарантират, че националните финансови регулатори имат правомощия да споделят наличните при тях данни с правоприлагащите органи и съдебните органи и да установят ефективен национален механизъм за жалби и разглеждане;

Защита на службите за убежище и миграция и консулските служби от злоупотреби от страна на извършителите на транснационални репресии

58. подчертава отказа на консулски услуги като форма на транснационална репресия, която може да бъде свързана със сплашване, наблюдение или принуда; осъжда използването на контрол върху мобилността от страна на държавите извършители, включително отнемането на паспорти, отказа на консулски услуги и други ограничения върху свободата на движение;

59. призовава Комисията да издаде официални насоки за противодействие на консулската принуда, като гарантира, че лицата, станали обект на транснационални репресии, не са принудени да посещават своите национални посолства или консулства в чужбина;

60. приканва държавите членки да гарантират, че се обръща подходящо внимание на конкретните обстоятелства на кандидатите, които са жертви на транснационални репресии; призовава държавите членки и другите държави от Шенгенското пространство да използват последователно и гъвкаво Визовия кодекс на Съюза и съответното ръководство, за да бъдат посрещнати нуждите от защита на лицата, които са обект на транснационални репресии;

Засилване на възпирането и отчетността

61. подчертава необходимостта от увеличаване на разходите за преодоляване на транснационалните репресии и от засилване на възпиращия ефект, включително чрез ефективно разследване и наказателно преследване на извършителите и съучастниците им; призовава държавите членки да установят ясна правна отговорност за физически и юридически лица, които съзнателно улесняват или извличат печалба от актовете на транснационални репресии от името на чужди държави; освен това призовава за ефективното прилагане на задълженията за корпоративна надлежна проверка по отношение на правата на човека, включително съгласно Директивата относно дължима грижа на дружествата във връзка с устойчивостта; счита, че подходяща мярка за противодействие на разрастващото се явление транснационални репресии, извършвани от авторитарни режими срещу пребиваващи в ЕС лица, е да се демонстрира, че ЕС е способен да действа като силен възпиращ фактор; в този контекст призовава ЕС да продължи да укрепва собствените си отбранителни способности и да намалява зависимостите си;

62. призовава държавите членки да засилят мерките за превенция и отчетност, включително проверка на дипломати, официални служители на съответните държави, устни преводачи, представители на лобисти и други съответни участници за участие в транснационални репресии преди акредитацията им, както и да налагат подходящи мерки — включително експулсиране, забрани за влизане или временно

преустановяване на акредитацията — срещу лицата, отговорни за такива действия; освен това призовава държавите членки да споделят съответната информация с партньорски държави, за да предотвратят повторна акредитация или продължаване на злоупотребите; подчертава необходимостта да се признаят рисковете от проникване на извършители на транснационални репресии сред демократичните опозиционни групи в чужбина и да се предприемат координирани колективни мерки за предотвратяване и противодействие на такива дейности;

63. призовава ЕС и неговите държави членки да наблюдават злоупотребите със съдебни или правоприлагащи механизми от страна на държави извършители или свързани с тях субекти; призовава ЕС и неговите държави членки, при наличие на достатъчно факти, да обмислят налагането на предпазни мерки за тези държави;

64. призовава държавите членки да гарантират, че техните правни рамки забраняват намесата в правата, защитени от Европейската конвенция за правата на човека, включително когато тези действия се извършват от името на чужда сила, и че това участие се счита за утежняващ фактор при постановяването на присъди за свързани престъпления;

65. призовава Съвета да проучи възможността транснационалните репресии да бъдат определени като тежко престъпление с трансгранично измерение съгласно член 83 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с цел при необходимост да се установят общи правила на ЕС относно определенията и санкциите; призовава Комисията да инициира законодателство за хармонизиране на забраната на чуждестранни дейности по наблюдение на територията на ЕС, по-специално на дейностите, които попадат в обхвата на транснационалните репресии;

66. призовава правоприлагащите органи и съдебните органи да разследват и да извършват наказателно преследване при действия на транснационални репресии, които представляват престъпления срещу човечеството съгласно Римския статут;

67. призовава държавите членки, в сътрудничество с Комисията и ЕСВД, в сътрудничество с държавите членки, да интегрират рисковете от транснационални репресии в информацията за пътуване и консулските насоки на ЕС, включително чрез целенасочени предупреждения за пътуване до държави, за които има достоверни доказателства, че техни държавни органи или марионетни структури участват в транснационални репресии;

68. призовава Комисията и ЕСВД да гарантират, че лицата и организациите, участващи в транснационални репресии, системно се разглеждат за включване в списъците по глобалния режим на ЕС на санкции за нарушения на правата на човека

(закона „Магнитски“ на ЕС), както и че транснационалните репресии се включват изрично като основание за санкции в предстоящия режим на ЕС за санкции срещу транснационалната организирана престъпност;

69. призовава Комисията и държавите членки да увеличат инвестициите в съдебни, финансови и цифрови разследвания, свързани с транснационални репресии, с цел идентифициране, подвеждане под отговорност и документиране на транснационалните репресии, както и за подкрепа на съдебните производства, започнати от жертвите;

70. призовава държавите членки да дадат приоритет на разследването и разбиването на мрежи за транснационални репресии, включително посредници и лица за връзка с организираната престъпност, чрез засилена координация между органите за сигурност, съдебните и финансовите органи;

Позициониране на Европейския съюз като световен лидер в борбата с транснационалните репресии

71. призовава Комисията и ЕСВД систематично да интегрират противодействието на транснационалните репресии във външната дейност на ЕС, включително в политическите диалози и диалозите относно правата на човека, при взаимодействието с държави извън ЕС и държави кандидатки, както и в публичната дипломация, и да повдигат тези въпроси публично; призовава Комисията и ЕСВД да включат условия за противодействие на злоупотребите с многостранни и двустранни споразумения за сътрудничество по наказателноправни въпроси, свързани с транснационални репресии, в международни споразумения и рамки за сътрудничество, включително възможността за временно спиране на действието;

72. призовава ЕС и неговите държави членки да обръщат внимание на случаи на транснационални репресии — включително принуда чрез посредници и репресии срещу членове на семейството — в рамките на двустранните си отношения с държавите, които ги извършват, и да призовават за прекратяване на такива практики;

73. призовава Комисията и ЕСВД да засилят стратегическата комуникация относно транснационалните репресии, като изрично ги признаят за глобална заплаха, ясно осъждат извършителите и изразяват подкрепата на ЕС за лицата, които са обект на транснационални репресии;

74. призовава ЕСВД изрично да включи транснационалните репресии в мандата на специалния представител на ЕС за правата на човека и да гарантира, че този въпрос се разглежда в докладите на ЕС за правата на човека;

75. призовава Комисията и ЕСВД систематично да вземат предвид

рисковете от транснационални репресии при изготвянето на споразумения за финансиране, сътрудничество и партньорство с държави извън ЕС;

76. призовава Комисията да включи транснационалните репресии като категория в своя доклад относно върховенството на закона и докладите относно разширяването;

77. призовава Комисията да превърне борбата с транснационалните репресии в приоритет при прилагането на европейския щит за демокрацията, особено в Европейския център за демократична устойчивост;

78. призовава бъдещите председателства на Съвета да поставят транснационалните репресии сред приоритетите в дневния ред на ЕС, да улесняват обмена на най-добри практики между държавите членки, и да работят за приемането на съобщение на Съвета, в което да се очертае съгласуван подход на ЕС за противодействие на транснационалните репресии;

79. приветства изявлението на лидерите на Г-7 относно транснационалните репресии и призовава Съвета и Комисията допълнително да засилят координацията на равнището на Г-7, Съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и ООН, включително чрез устойчив ангажимент в рамките на Съвета на ООН по правата на човека и подкрепа за работата на Службата на Върховния комисар на ООН по правата на човека; освен това призовава да се вземат предвид систематичните практики на транснационални репресии от страна на държавите извършители при оценката на участието на тези държави в междуправителствени органи и инициативи в рамките на тези органи;

80. призовава държавите членки да се застъпят за конвенция на Съвета на Европа относно транснационалните репресии;

81. изразява твърдо убеждение, че ЕС следва да координира действията си в тясно сътрудничество с единомислещи партньори, включително чрез обмен на най-добри практики относно законодателството, защитата на жертвите, установяването на отговорност и санкционирането на мрежи от посредници;

°

° °

82. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на

външните работи и политиката на сигурност, както и на правителствата и парламентите на държавите членки.